

آیا روح القدس هیچ گاه ایماندار را ترک نمی کند؟

آیا روح القدس هیچ گاه ایماندار را ترک نمی کند؟

جواب: به عبارت ساده، خیر، روح القدس هرگز ایماندار واقعی را ترک نخواهد کرد. این مطلب در بسیاری از عبارات مختلف در عهد جدید نشان داده شده است. به عنوان مثال، رومیان فصل ۸ آیه ۹ به ما می گوید، “البته شما چنین نیستید. چنانچه روح خدا در وجود شما ساکن باشد، عنان زندگی‌تان در دست طبیعت تازه‌تان خواهد بود. به یاد داشته باشید که اگر روح مسیح در وجود کسی ساکن نباشد، او اصلاً مسیحی نیست.” این آیه به روشنی بیان می کند که اگر روح القدس درون فردی حضور نداشته باشند، آن فرد “نجات یافته” نیست. بنابراین، اگر روح القدس بنا بود که ایماندار را ترک کند، آن شخص رابطه نجات بخش خود را با مسیح از دست می داد. در حالی که این بر خلاف آن چیز است که کتاب مقدس در مورد تضمین بودن نجات ابدی مسیحیان می آموزد. آیه دیگری که به سکونت و حضور دائمی روح القدس در زندگی ایمان داران اشاره می کند یوحنا فصل ۱۴ آیه ۱۶

است. در اینجا عیسی می گوید که پدر پشتیبان و تسلی دهنده دیگری به شما می دهد که ” همیشه با شما بماند.”

این واقعیت که روح القدس هرگز ایماندار را ترک نخواهد کرد همچنین در افسسیان فصل ۱ آیه های ۱۳ تا ۱۴ دیده می شود که در آن گفته می شود ایمان داران با روح القدس “مهر و موم” شده اند، “نمایانگر اینست که خدا ما را باز خرید کرده و ضمانت نموده است که ما را به حضور خود ببرد. این نیز دلیل دیگری است برای آنکه خدای شکوهمند خود را سپاس گوئیم”. مفهوم مهر و موم شدن با روح القدس، نشان از مالکیت و در اختیار داشتن دارد. خدا به همه کسانی که به مسیح اعتقاد دارند زندگی ابدی را وعده داده است، و برای تضمین وعده خود، روح القدس را فرستاده است تا در ایمان داران تا روز رستگاری ساکن شود. شبیه پیش پرداخت برای ماشین یا خانه، خدا نیز با ارسال روح القدس و ساکن شدن او در ایمان داران پیش پرداختی را برای رابطه آینده همه آنها با او فراهم کرده است. این واقعیت که همه مؤمنان با روح القدس مهر و موم شده اند، در دوم قرن تیان فصل ۱ آیه ۲۲ و افسسیان فصل ۴ آیه ۳۰ دیده می شود.

قبل از مرگ، رستاخیز، و صعود مسیح به آسمان، روح القدس در ارتباطی به اصطلاح “آمد و رفتی” و یا همان “هر از گاهی” با مردم بود. روح القدس در پادشاه شائول ساکن شد، اما بعداً او را ترک کرد (اول سموئیل فصل ۱۶ آیه ۱۴). در عوض، روح القدس بر داوود نازل شد و در او سکنی گزید (اول سموئیل فصل ۱۶ آیه ۱۳). پس از زنا با بتشبع، داوود می ترسیدند که روح القدس از او گرفته شود (مزامیر فصل ۵۱ آیه ۱۱). روح القدس، بصلییل را پُر کرد تا او را قادر به تولید اقلام مورد نیاز برای خیمه مقدس بکند (خروج فصل ۳۱ آیه های ۲ تا ۵)، اما این موارد به عنوان یک ارتباط دائمی توصیف نشده اند. تمامی این رویداد (ساکن شدن روح القدس درون ایماندار) پس از صعود عیسی به آسمان تغییر کرد. از روز پنطیکاست، روح القدس به طور دائم در ایمان داران ساکن شد (اعمال رسولان فصل ۲). سکونت دائمی روح القدس، تحقق آن وعده خداوند است که او همیشه با ما خواهد بود و هرگز ما را رها نخواهد کرد.

اگر چه روح القدس هرگز ایماندار را ترک نخواهد کرد، اما گناه ما ممکن است ” روح القدس را فرو نشاند” (اول تسالونیکیان فصل ۵ آیه ۱۹) یا ” روح القدس را غمگین سازد” (افسسیان فصل ۴ آیه ۳۰). گناه همیشه عواقبی را در رابطه ما با خدا دارد. در حالی که رابطه ما با خدا در مسیح امن و تضمین شده می باشد، اما گناه اعتراف نشده در زندگی ما می تواند مانع همراهی ما با خدا شود و کار روح القدس در زندگی مان را به طور موثری فرو نشاند. به همین دلیل، بسیار مهم است که به گناهان خود اعتراف کنیم، زیرا خداوند ” امین و عادل است، گناهان ما را می آمرزد و از هر نادرستی پاکمان می سازد” (اول یوحنا

فصل ۱ آیه ۹). بنابراین، در حالی که روح القدس هرگز ما را ترک نخواهد کرد، اما منافع و لذت حضور او می تواند ما را ترک کند.

منبع: www.gotquestions.org